

Przedmiotowe
Zasady
Oceniania
w edukacji wczesnoszkolnej
w Szkole Podstawowej
im. Jana Brzechwy w Nowej Wsi Elckiej

Opracował zespół w składzie
Renata Barszcz
Lucyna Kuryło
Małgorzata Niebylecka-Wojciechowska
Danuta Pawłowska
Lucyna Potuszyńska

- I. Obszary oceniania**
- II. Cele oceniania**
- III. Ogólne zasady oceniania**
- IV. Szczegółowe zasady oceniania**
- V. Sposoby informowania uczniów i rodziców**
- VI. Nagradzanie uczniów**
- VII. Dostosowania wymagań oraz form i metod pracy do indywidualnych potrzeb uczniów na zajęciach**
- VIII. Dostępność Przedmiotowych Zasad Oceniania w Edukacji Wczesnoszkolnej**

I. Obszary oceniania

Ocena szkolna odnosi się do zadań i celów szkoły oraz sposobów ich realizacji. Odnosi się zatem do umiejętności i kompetencji uczniów, nabytej przez nich wiedzy oraz postaw.

W zawiązku z powyższym obszarem oceniania szkolnego będą dotyczyły:

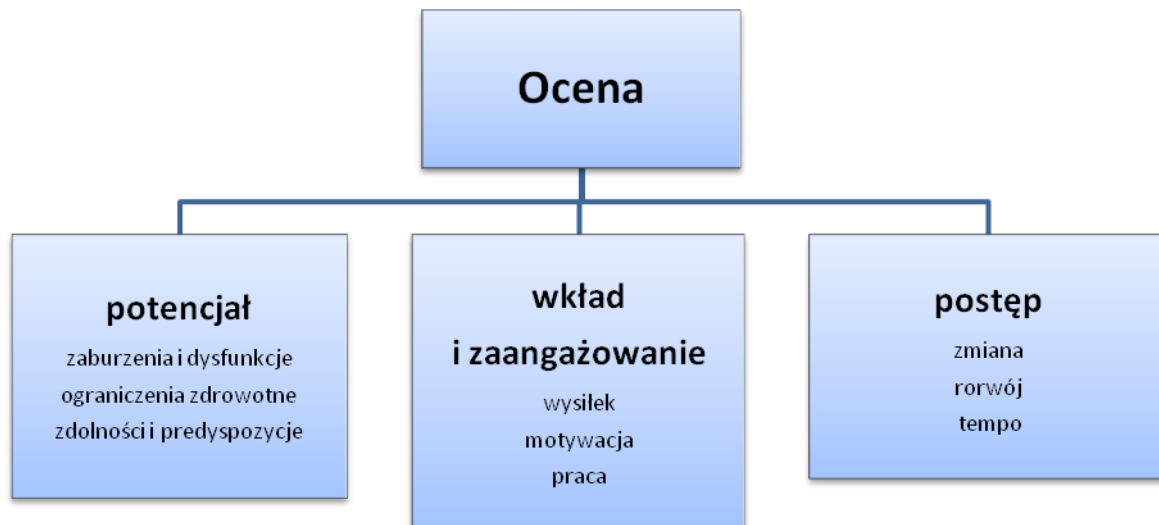
- **poznawania i rozpoznawania,**
- **osiągnięć merytorycznych,**
- **osiągnięć społecznych.**

➤ **W klasach I-III ocenie podlegają następujące obszary:**

- edukacja informatyczna
- edukacja matematyczna
- edukacja muzyczna
- edukacja polonistyczna
- edukacja plastyczna
- edukacja przyrodnicza
- edukacja społeczna
- edukacja techniczna
- wychowanie fizyczne
- zachowanie

Ocenię będzie podlegał nie tylko efekt pracy, ale przede wszystkim wysiłek dziecka z uwzględnieniem jego potencjału, zaburzeń, wrodzonych trudności, sugestii poradni pedagogicznej, jeżeli dziecko było badane.

Najistotniejszym elementem oceniania będzie postęp, jaki stał się dzieckiem udziałem.

II. Cele oceniania

Celem edukacji wczesnoszkolnej jest wspomaganie dziecka w całościowym i harmonijnym rozwoju. Przedmiotem oceniania szkolnego są postępy w rozwoju ucznia.

- Poinformowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie,
- Dostarczenie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia,
- Umożliwienie nauczycielowi doskonalenia form organizacyjnych i metod pracy dydaktyczno-wychowawczej,
- Motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- Wspieranie rozwoju ucznia,
- Zapobieganie niepowodzeniom szkolnym,
- Niwelowanie stresu, lęku, agresywnych zachowań,
- Wdrażanie do samooceny,
- Kształtowanie obrazu samego siebie.

III. Ogólne zasady oceniania

- Ocena półroczna, klasyfikacja roczna oraz ocena zachowania jest oceną opisową,
- Półroczna ocena opisowa jest wynikiem półrocznej obserwacji pracy i rozwoju dziecka. Zawiera wskazówki oraz zalecenia dalszej pracy dziecka w szkole i w domu,
- Roczna ocena opisowa jest podsumowaniem rocznego przebiegu nauki. Nie zawiera wskazówek, a opisuje końcowe efekty pracy ucznia. Ma charakter diagnostyczno-informacyjny,

- Półrocznej i rocznej oceny opisowej dokonuje się na podstawie obserwacji ucznia, informacji zawartych w dzienniku lekcyjnym oraz na podstawie analizy zgromadzonych przez nauczyciela wytworów pracy ucznia.

➤ **Ocena opisowa półroczna i roczna uwzględnia:**

- Indywidualne predyspozycje i możliwości dziecka w opanowaniu materiały edukacyjnego;
- Stopień opanowania materiału edukacyjnego;
- Stopień zaangażowania ucznia i wkład pracy w procesie zdobywania wiadomości i umiejętności;
- Umiejętność rozwiązywania problemów;
- Postęp dziecka w rozwoju społeczno-emocjonalnym.

➤ **Kryteria oceny opisowej z zachowania:**

Ocena zachowania obejmować będzie kompetencje oddziaływań wychowawczych w następujących obszarach:

- rozwój fizyczny (wymagania):
 - Uczeń osiąga sprawności motoryczne i sensoryczne tworzące umiejętność skutecznego działania i komunikacji;
 - Uczeń osiąga świadomość zdrowotną w zakresie higieny, pielęgnacji ciała, odżywiania się i trybu życia;
 - Uczeń osiąga umiejętność wykorzystania własnej aktywności ruchowej w różnych sferach działalności człowieka: zdrowotnej, sportowej, obronnej, rekreacyjnej i artystycznej;
 - Uczeń osiąga umiejętność respektowania przepisów gier, zabaw zespołowych i przepisów poruszania się w miejscach publicznych;
 - Uczeń osiąga umiejętność organizacji bezpiecznych zabaw i gier ruchowych.
- rozwój emocjonalny (wymagania):
 - Uczeń osiąga umiejętność rozpoznawania i rozumienia swoich emocji i uczuć oraz nazywania ich;
 - Uczeń osiąga umiejętność rozpoznawania, rozumienia i nazywania emocji oraz uczuć innych osób; potrzebę tworzenia relacji;
 - Uczeń osiąga umiejętność przedstawiania swych emocji i uczuć przy pomocy prostej wypowiedzi ustnej lub pisemnej, różnorodnych artystycznych form wyrazu;

- Uczeń osiąga świadomość przeżywanych emocji i umiejętność panowania nad nimi oraz wyrażania ich w sposób umożliwiający współdziałanie w grupie oraz adaptację w nowej grupie;
- Uczeń osiąga umiejętność odczuwania więzi uczuciowej i potrzebę jej budowania, w tym więzi z rodziną, społecznością szkoły i wspólnotą narodową;
- Uczeń osiąga umiejętność uświadamiania sobie uczuć przeżywanych przez inne osoby z jednoczesną próbą zrozumienia, dlaczego one występują, a także różnicowania form ich wyrażania w zależności od wieku;
- Uczeń osiąga umiejętność rozumienia odczuć zwierząt, wyrażania tych stanów za pomocą wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz różnorodnych artystycznych form wyrazu.
- rozwój społeczny (wymagania):
 - Uczeń osiąga świadomość wartości uznanych przez środowisko domowe, szkolne, lokalne i narodowe; potrzebę aktywności społecznej opartej o te wartości;
 - Uczeń osiąga umiejętność nazywania poznanych wartości, oceny postępowania innych ludzi, odwoływania się w ocenie do przyjętych zasad i wartości;
 - Uczeń osiąga potrzebę i umiejętność identyfikowania się z grupami społecznymi, które dziecko reprezentuje, nazywania tych grup i ich charakterystycznych cech;
 - Uczeń osiąga umiejętność przyjmowania konsekwencji swojego postępowania;
 - Uczeń osiąga umiejętność tworzenia relacji, współdziałania, współpracy oraz samodzielnej organizacji pracy w małych grupach, w tym organizacji pracy przy wykorzystaniu technologii;
 - Uczeń osiąga umiejętność samodzielnego wyrażania swoich oczekiwań i potrzeb społecznych;
 - Uczeń osiąga umiejętność obdarzania szacunkiem koleżanek, kolegów i osoby dorosłe, w tym starsze oraz okazywania go za pomocą prostych form wyrazu oraz stosownego zachowania;
 - Uczeń osiąga umiejętność samodzielnej organizacji czasu przeznaczonego na odpoczynek indywidualny i w grupie;
 - Uczeń osiąga umiejętność dbania o bezpieczeństwo własne i innych uczestników grupy, w tym bezpieczeństwo związane z komunikacją za pomocą nowych technologii oraz bezpieczeństwo uczestnictwa w ruchu drogowym.

- rozwój poznawczy (wymagania):
 - Uczeń osiąga potrzebę i umiejętność samodzielnego, refleksyjnego, logicznego, krytycznego i twórczego myślenia;
 - Uczeń osiąga umiejętność poprawnego posługiwania się językiem polskim w mowie i piśmie, pozwalającą na samodzielną aktywność, komunikację i efektywną naukę;
 - Uczeń osiąga umiejętność czytania na poziomie umożliwiającym samodzielne korzystanie z niej w różnych sytuacjach życiowych, w tym kontynuowanie nauki na kolejnym etapie edukacyjnym i rozwijania swoich zainteresowań;
 - Uczeń osiąga umiejętność rozumienia i używania prostych komunikatów w języku obcym;
 - Uczeń osiąga umiejętność rozumienia podstawowych pojęć i działań matematycznych, samodzielne korzystanie z nich w różnych sytuacjach życiowych, wstępnej matematyzacji wraz z opisem tych czynności: słowami, obrazem, symbolem;
 - Uczeń osiąga umiejętność stawiania pytań, dostrzegania problemów, zbierania informacji potrzebnych do ich rozwiązania, planowania i organizacji działania, a także rozwiązywania problemów;
 - Uczeń osiąga umiejętność czytania prostych tekstów matematycznych, np. zadań tekstowych, łamigłówek i zagadek, symboli;
 - Uczeń osiąga umiejętność obserwacji faktów, zjawisk przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, wykonywania eksperymentów i doświadczeń, a także umiejętność formułowania wniosków i spostrzeżeń;
 - Uczeń osiąga umiejętność rozumienia zależności pomiędzy składnikami środowiska przyrodniczego;
 - Uczeń osiąga umiejętność rozumienia legend, faktów historycznych, tradycji, elementów kultury materialnej i duchowej oraz pojęć i symboli z nimi związanych, takich jak: rodzina, dom, naród, ojczyzna, kraj;
 - Uczeń osiąga umiejętność uczestnictwa w kulturze oraz wyrażania swych spostrzeżeń i przeżyć za pomocą plastycznych, muzycznych i technicznych środków wyrazu, a także przy użyciu nowoczesnych technologii;
 - Uczeń osiąga umiejętność samodzielnej eksploracji świata, rozwiązywania problemów i stosowania nabytych umiejętności w nowych sytuacjach życiowych.

Ocena zachowania półroczna i roczna jest oceną opisową.

Wzmocnieniu zachowań pozytywnych u uczniów młodszych klas oraz przygotowanie ich do przejścia na system punktowy w II etapie nauczania służy

System oceny zachowania w klasach 1-3 Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy w Nowej Wsi Elckiej

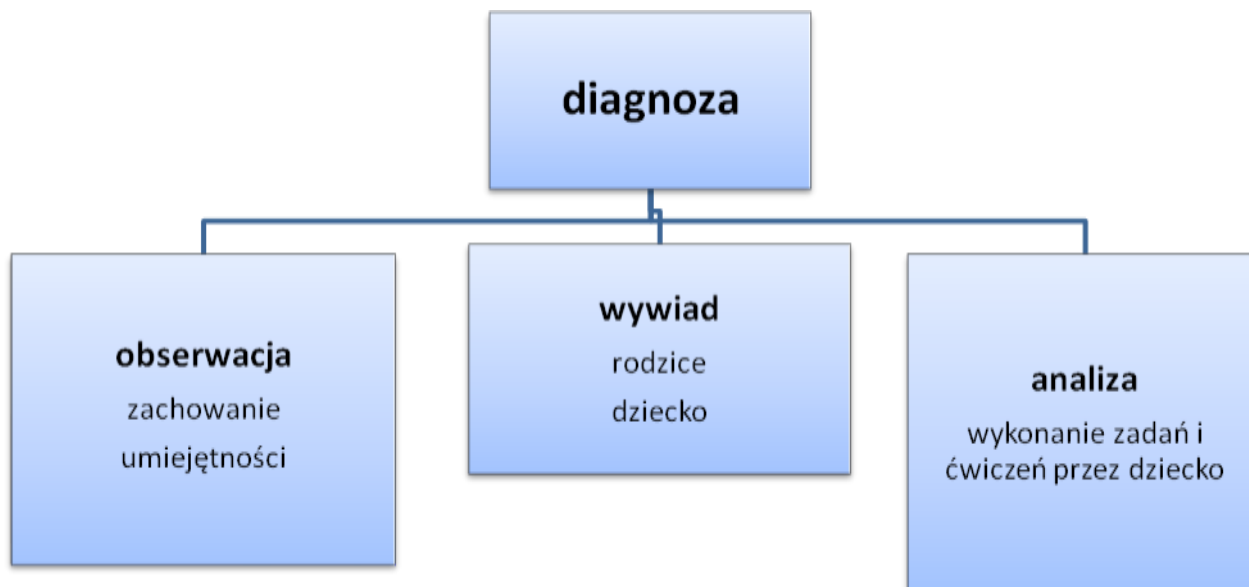
System oceny oparty jest na następujących założeniach:

1. Każdy uczeń rozpoczyna dzień w szkole z bazą 6 gwiazdek, które zostają wklejone do dzienniczka ucznia
2. W przypadku zachowanie niezgodnego z zasadami statutowymi lub zasadami współżycia społecznego i brak reakcji na ustne upomnienia, nauczyciele skreślają gwiazdki.
3. Za każde niewłaściwe zachowanie uczeń traci 1 gwiazdkę.
4. Po każdorazowej utracie gwiazdki rodzice zobowiązani są przeprowadzić rozmowę na temat zachowania w szkole.
5. Wyjaśnienie powodu utraty gwiazdek należy do ucznia.
6. Na zakończenie tygodnia każdy rodzic zobowiązany jest do potwierdzenia podpisem tygodniowego zachowania dziecka.
7. W przypadku utraty połowy lub więcej gwiazdek w ciągu tygodnia wychowawca przeprowadza rozmowę dyscyplinującą w obecności rodzica.
8. Zachowania szczególnie rażące, niebezpieczne, czy związane z agresją słowną lub fizyczną będą nadal na bieżąco odnotowywane w dzienniku elektronicznym w zakładce UCZEŃ/uwagi i omawiane z rodzicami.
9. Zachowania zasługujące na szczególną pochwałę będą również umieszczane w dzienniku elektronicznym w zakładce UCZEŃ/uwagi.
10. Uczeń, który w ciągu roku nie straci żadnej gwiazdki otrzymuje nagrodę.
11. Bieżące ocenianie będzie miało przełożenie na ocenę opisową.
12. System może ulec modyfikacji.

zał. 1. Załącznik: Karta bieżącego zachowania ucznia.

IV. Szczegółowe zasady oceniania

- Wstępna ocena rozwoju ucznia i jego możliwości (diagnoza wstępna)
 - dokonywana jest we wrześniu; w klasie pierwszej;
 - dostarcza informacji o indywidualnych możliwościach i poziomie rozwoju fizycznego, społeczno- emocjonalnego ucznia oraz o poziomie rozwoju funkcji poznawczo- motorycznych, warunkujących osiągnięcie sukcesów w edukacji szkolnej;
 - stanowi podstawę do wypracowania przez nauczyciela systemu pracy zapewniającego każdemu uczniowi maksymalny rozwój;

➤ Ocena bieżąca

z zajęć edukacyjnych ma na celu monitorowanie pracy ucznia oraz przekazywanie uczniowi informacji o jego osiągnięciach edukacyjnych pomagających w uczeniu się, poprzez wskazanie, co uczeń robi dobrze, co i jak wymaga poprawy oraz jak powinien dalej się uczyć

Ustala się następujące formy bieżącego oceniania pracy ucznia:

- Werbalna;
- Poprzez gest, mimikę;
- Krótkie informacje pisemne;
- Za pomocą punktów /od 6 do 1/

6 pkt. – otrzymuje uczeń, który bardzo dobrze opanował wszystkie treści objęte programem nauczania w danej klasie. Biegłe posługuje się zdobytymi wiadomościami i potrafi zastosować je w praktyce. Chętnie podejmuje dodatkowe działania. Samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia.

5 pkt. – otrzymuje uczeń, który bardzo dobrze opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania w danej klasie. Sprawle posługuje się zdobytymi wiadomościami i potrafi zastosować je w praktyce. Sam zauważa i koryguje własne błędy.

4 pkt. – otrzymuje uczeń, który opanował istotne treści programowe danej klasy, przydatne i niezbędne w szkolnej i pozaszkolnej działalności ucznia. Opanował umiejętności, które umie zastosować w sytuacjach typowych, znanych z przykładów i wzorów poznanych na zajęciach dydaktyczno-wychowawczych.

3 pkt. – otrzymuje uczeń, który opanował najważniejsze treści programowe danej klasy, łatwe często powtarzające się, dające się wykorzystać w działalności przeciętnie zdolnego ucznia.

2 pkt. – otrzymuje uczeń, który ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych w podstawach programowych, ale braki te są możliwe do nadrobienia w ciągu dalszej nauki. Opanował treści niezbędne w uczeniu się i życiu.

1 pkt. – otrzymuje uczeń, który nie opanował wiadomości i umiejętności zawartych w podstawach programowych, a braki te są uniemożliwiają mu dalsze zdobywanie wiedzy. Uczeń nie jest w stanie rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności.

Dopuszcza się możliwość stosowania (+ i -) przy skali punktowej, aby podkreślić umiejętności i niedociągnięcia ucznia.

Informacje te mają być pomocne w ustalaniu rocznej oceny opisowej.

Ocenie bieżącej podlegają następujące formy pracy ucznia:

➤ **Prace pisemne:**

- Sprawdziany;
- Pisanie z pamięci, ze słuchu;
- Prace domowe;
- Praca na lekcji.

Pisanie ze słuchu będzie oceniane wg. następującej skali:

6 pkt. – 0 błędów ort.

5 pkt. – 1 błąd ort.

4 pkt. – 2-3 błędy ort.

3 pkt. – 4-5 błędów ort.

2 pkt. – 6-7 błędów ort.

1 pkt. – więcej niż 7 błędów ort.

W ciągu roku szkolnego przeprowadzone zostaną, co najmniej 4 sprawdziany, które będą oceniane punktowo wg. następującej skali:

6 pkt. – 100 - 97 %

5 pkt. – 96 - 85%

4 pkt. – 84 - 70%

3 pkt. – 69 - 50%

2 pkt. – 49 - 30%

1 pkt. – poniżej 30%

➤ **Wypowiedzi ustne:**

- Odpowiedzi;
- Zabieranie głosu w dyskusji;
- Odpowiadanie;
- Recytacja.

Przy ocenie wypowiedzi ustnej bierze się pod uwagę:

- Poprawność;
- Płynność;
- Wyczerpanie tematu;
- Właściwy dobór słownictwa;
- Konieczność stawiania dodatkowych pytań przez nauczyciela.

➤ **Czytanie**

Przy ocenie czytania bierze się pod uwagę:

- Poprawność;
- Płynność;
- Biegłość;
- Wyrazistość;
- Czytanie z podziałem na role.

➤ **Zeszyty i karty pracy**

Przy ocenie bierze się pod uwagę:

- Poprawność wykonanej pracy;
- Bezbłędne pismo;
- Staranność, estetykę pisania;
- Włożony wysiłek.

➤ **Wytwory pracy ucznia**

Przy ocenie wytworów twórczości dziecięcej bierze się pod uwagę:

- Włożony wysiłek,
- Oryginalność;
- Estetykę wykonania;
- Możliwości ucznia.

➤ **Umiejętności muzyczni-ruchowe**

Przy ocenie bierze się pod uwagę:

- Możliwości ucznia;
- Wysiłek i zaangażowanie ucznia.

➤ **Ocena z religii lub etyki** wystawiana jest za pomocą stopni od 1 do 6 zgodnie z WSO obowiązującym w SP w Nowej Wsi Etckiej

- Nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej uwzględnia w ocenie opisowej osiągnięcia edukacyjne dziecka z **nauczanego w tej klasie języka obcego**, po zasięgnięciu opinii nauczyciela prowadzącego te zajęcia.
- **Półroczna ocena podsumowująco – klasyfikacyjna**
 - redagowana pisemnie w połowie roku szkolnego (koniec I półrocza);
 - informuje o osiągnięciach ucznia;
 - zawiera wskazówki do dalszej pracy.
- **Roczna ocena opisowa**
 - wyrażona na piśmie na koniec roku szkolnego w formie świadectwa szkolnego;
 - informuje o osiągnięciach ucznia w danym roku szkolnym w zakresie osiągnięć edukacyjnych (mówienie, czytanie, pisanie, umiejętności matematyczne, przyrodnicze, artystyczno-techniczne, motoryczno-zdrowotne), zachowania i szczególnych osiągnięć.

V. Sposoby informowania uczniów i rodziców

- Informowanie uczniów o ocenach odbywa się na bieżąco, w sposób jawny. Oceny opatrzone są komentarzem pisemnym lub ustnym. W przypadku prac pisemnych zaznacza się błędy lub braki.
- Sprawdzone i ocenione prace kontrolne otrzymuje uczeń do wglądu w trakcie zajęć, rodzice podczas spotkań z wychowawcą.
- Informowanie rodziców o ocenach odbywa się poprzez spotkania rodziców z wychowawcą, oraz indywidualne kontakty nauczyciela z rodzicami.
- Wewnątrz szkolny system oceniania zostanie przedstawiony rodzicom na początku roku szkolnego.

VI. Nagradzanie uczniów:

- Uczeń odznaczający się wysokimi wynikami w nauce oraz wzorowym zachowaniem otrzymuje nagrodę książkową.
- Uczeń, który wyróżnił się w jakiejś dziedzinie (np. zachowanie, pracowitość, reprezentowanie szkoły na konkursach itp.) otrzymuje dyplom.
- Uczeń, który w ciągu całego roku szkolnego nie opuścił żadnej godziny lekcyjnej, otrzymuje nagrodę książkową za najlepszą frekwencję.

Nagrody oraz dyplomy wręcza dyrektor szkoły podczas uroczystości zakończenia roku szkolnego.

Do nagrody oraz dyplomu uczeń typowany jest przez wychowawcę.

IX. Dostosowania wymagań oraz form i metod pracy do indywidualnych potrzeb uczniów na zajęciach

1. Uczniowie słabo widzący

U takich dzieci niepełnosprawność w zakresie widzenia oznacza osłabienie wzroku, które nawet przy użyciu szkieł korekcyjnych wpływa negatywnie na ich osiągnięcia szkolne. Wobec nich należy zastosować następujące dostosowania wymagań edukacyjnych:

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapobiegające odbłaskowi pojawiającego się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej,
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),
- umożliwienie dziecku korzystania z kaset lub z nagrań lektur szkolnych, tzw. audiobooków,
- częste zadawanie pytania - „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

2. Uczniowie słabo słyszący

- zapewnić dobre oświetlenie klasy oraz miejsce dla ucznia w pierwszej ławce najlepiej w rzędzie od okna; uczeń, będąc blisko nauczyciela, może słuchać jego wypowiedzi i jednocześnie odczytywać mowę z ust,
- umożliwić odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji, co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi,
- nauczyciel, mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu ucznia zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie czy być odwrócony twarzą do tablicy; to utrudnia uczniowi odczytywanie mowy z jego ust,
- należy mówić do ucznia wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji,
- trzeba zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas m.in. zamykać okna przy ruchliwej ulicy, unikać szeleszczenia kartkami papieru, szurania krzesłami; takie zakłócenia stanowią również problem dla uczniów z aparatami słuchowymi,
- nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia niedosłyszającego (w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie),
- uczeń niedosłyszający powinien siedzieć w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo będzie pomagał mu np. szybciej otworzy książkę, wskaże ćwiczenie, pozwoli przepisać notatkę z zeszytu itp.
- w czasie lekcji wskazane jest używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy, m.in. zapisanie nowego tematu,
- można przygotować uczniowi z niedosłuchem plan pracy na piśmie opisujący zagadnienia poruszane w wykładzie lub poprosić innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopią i udostępniali je koledze,
- konieczne jest aktywizowanie ucznia do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy,
- nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do ucznia niesłyszającego, zadawać pytania – ale nie dlatego, aby oceniać jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu

- z uwagi na wolne tempo czytania, dziecko potrzebuje więcej czasu na przeczytanie całej książki; dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może podać pytania pomocnicze, na które uczeń powinien przygotować odpowiedzi – czytając wcześniej lekturę,
- jeżeli pisanie ze słuchu sprawia dziecku niedosłyszającemu duże trudności, można je zastąpić inną formą ćwiczeń w pisaniu: np. przepisywaniem zdań z uzupełnieniem „luk” odpowiednimi wyrazami, utrwalaniem znanych zasad pisowni i zwrotów gramatycznych – dobieraniem odpowiednich wyrazów, uwzględniając ich rodzaj, osobę, liczbę, należy sprawdzać notatki ucznia i uzupełnianie ich,
- przy ocenie prac pisemnych ucznia nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, one nie powinny obniżyć ogólnej oceny pracy; błędy mogą stanowić dla nauczyciela podstawę do podjęcia z dzieckiem dalszej pracy samokształceniowej i korekcyjnej; błędy w pisowni należy oceniać opisowo, udzielając dziecku wskazówek do sposobu ich poprawienia,
- indywidualizacja oceniania,
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

3. Specyficzne trudności w uczeniu się

A. Dysgrafia, czyli brzydkie, nieczytelne pismo:

- dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów,
- sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne np., jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub przeprobać ustnie z tego zakresu materiału,
- można też skłaniać ucznia do pisania drukowanymi literami lub na komputerze;

B. Dysortografia, czyli trudności z poprawną pisownią pod względem ortograficznym, fonetycznym, interpunkcyjnym itd.:

- systematyczne sprawdzanie ćwiczeń wykonywanych samodzielnie przez ucznia
- dostosowanie wymagań dotyczy głównie formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu;
- zamiast klasycznych dyktand można robić sprawdziany polegające na uzasadnianiu pisowni wyrazów;
- odwołując się do znajomości zasad ortograficznych, należy oceniać odrębnie merytoryczną stronę pracy i odrębnie poprawność pisowni, nie wpisując tej drugiej oceny do dziennika;
- w żadnym wypadku dysortografia nie uprawnia do zwolnienia ucznia z nauki ortografii i gramatyki;

C. Dysleksja, czyli trudności w czytaniu przekładające się często również na problemy ze zrozumieniem treści.

- Kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów (wolne tempo czytania, słabe rozumienie jednorazowo przeczytanego tekstu może uniemożliwić wykazanie się wiedzą z danego materiału).
- Ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszyć ilość zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużyć czas pracy dziecka.
- Pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do sprawdzanych wiadomości, wskazane jest, zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania.
- Wskazane jest preferowanie wypowiedzi ustnych.
- Sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału.
- Pytania kierowane do ucznia powinny być precyzyjne.
- Unikać wyrywania do odpowiedzi. Jeśli to możliwe uprzedzić ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie dzisiaj pytany. W ten sposób umożliwiamy uczniowi przypomnienie wiadomości, skoncentrowanie się, a także opanowanie napięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź.
- Dobrze jest posadzić dziecko blisko tablicy, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu.
- Podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo. Należałoby pozwolić uczniom na korzystanie ze słowników ortograficznych podczas pisania wypracowań i prac klasowych.
- Postępy w zakresie ortografii sprawdzać za pomocą dyktand z komentarzem, okienkiem ortograficznym, pisania z pamięci. Zakres sprawdzianu powinien obejmować jeden rodzaj trudność ortograficznych -umożliwi to skoncentrowanie się na zagadnieniu, tym samym zmniejszając ilość błędów i dając poczucie sukcesu
- W przypadku ucznia z dysgrafią wskazane jest akceptowanie pisma drukowanego, pisma na maszynie, komputerze, zwłaszcza prac obszernych (wypracowań, referatów). Nie należy również oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach. Jeśli pismo dziecka jest trudne do odczytania, można zamienić pracę pisemną na wypowiedź ustną
- nie wymagać, by uczeń czytał głośno przy klasie nowy tekst, wskazywać wybrane fragmenty dłuższych tekstów do opracowania w domu i na nich sprawdzać technikę czytania;
- dawać więcej czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu
- starać się w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów;
- uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu;

- częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac;
- dać uczniowi czas na przygotowanie się do pisania dyktanda poprzez podanie mu trudniejszych wyrazów, a nawet wybranych zdań, które wystąpią w dyktandzie; można też dawać teksty z lukami lub pisanie z pamięci; dyktanda sprawdzające można organizować indywidualnie; błędów nie omawiać wobec całej klasy;
- w przypadku trudności w redagowaniu wypowiedzi pisemnych uczyć tworzenia schematów pracy, planowania kompozycji wypowiedzi (wstęp, rozwinięcie, zakończenie);
- pomagać w doborze argumentów, jak również odpowiednich wyrażen i zwrotów; m. nie obniżać ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach;
- podać uczniom jasne kryteria oceny prac pisemnych (wiedza, dobór argumentów, logika wyводу, treść, styl, kompozycja itd.);
- dawać więcej czasu na prace pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek;
- w przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie
- pozwalać na wykonywanie prac na komputerze.

4. Uczeń z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją.

- dostosowanie tempa pracy do możliwości ucznia,
- nie wywoływać do tablicy, jeśli ma trudności z poruszaniem się,
- udostępnić dodatkowe materiały, notatki ksero,
- umiejscowić ucznia w klasie w ławce zapewniającej komfort i łatwe dojście do niego.
- ocenianie treści wypowiedzi pisemnej, a nie estetykę pisma,

przy afazji:

- tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych,
- wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej,
- uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi,
- umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem.

5. Uczeń z ADHD:

- posadzić ucznia z dala od okna, ze spokojnym uczniem,
- nie zniechęcać i nie dyskwalifikować za pierwszą złą odpowiedź,
- nie odpytywać w stanie silnego pobudzenia,
- wyznaczać uczniowi konkretny cel i działanie,
- dzielić zadania na mniejsze możliwe do zrealizowania etapy,
- pomagać uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności,
- wydawać jasno sprecyzowane polecenia (na raz tylko jedno polecenie), skracać zadania poprzez dzielenie ich na mniejsze polecenia cząstkowe,
- sprawdzać stopień zrozumienia wprowadzonego materiału,

- dzielić dłuższe sprawdziany na części,
- wydłużać czas odpowiedzi,
- przypominać o terminach sprawdzianów,
- utrzymywać stały kontakt z rodzicami.

6. Uczeń z chorobą przewlekłą

- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego,
- pomoc w pokonywaniu trudności, uczenie nowych umiejętności,
- budowanie dobrego klimatu i przyjaznych relacji klasowych,
- przygotowanie uczniów zdrowych na spotkanie chorego kolegi,
- traktowanie chorego dziecka jako pełnoprawnego członka klasy,
- uwrażliwianie dzieci zdrowych na potrzeby i przeżycia dziecka chorego,
- uwrażliwianie dziecka chorego na potrzeby i przeżycia innych uczniów,
- motywowanie do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi,
- rozwijanie zainteresowań, samodzielności dziecka,
- dostarczanie wielu możliwości do działania i osiągania sukcesów,
- motywowanie do aktywności.

7. Uczeń w sytuacji kryzysowej, traumatycznej

- umożliwienie zaliczania zaległego materiału w późniejszym terminie,
- rozłożenie zaliczanego materiału na mniejsze partie,
- przedłużenie czasu pracy ucznia,
- nauczyciel może odpytać ucznia na osobności, a nie przy całej klasie, nie ponaglać, nie krytykować, nie zawstydząć, nie zadawać do domu obszernych partii materiału do opanowania.
- zadbanie o rozwój sfery emocjonalnej takiego ucznia.
- przystąpienie do egzaminu ósmoklasisty w oddzielnej sali,
- podczas egzaminu ósmoklasisty zapewnienie obecności specjalisty, jeżeli jest to niezbędne dla uzyskania właściwego kontaktu z uczniem (słuchaczem). Wymienioną osobę powołuje się w skład zespołu nadzorującego.

8. Uczeń zdolny

- Należy stosować następujące zasady:
 - a. indywidualizacji,
 - b. stopniowania trudności,
 - c. systematyczności,
 - d. udzielania pomocy koleżeńskiej,

e. powierzanie odpowiedzialnych ról.

- **Metody pracy z uczniem zdolnym:**

a. aktywizujące,

b. problemowe,

c. praktycznego działania, czyli pogładowe,

d. zespołowe z uwzględnieniem indywidualnych zdolności (asystent, lider),

e. wskazane są zadania o zwiększonym stopniu trudności (karty pracy),

f. teksty źródłowe-analiza,

g. uczestnictwo w konkursach, olimpiadach przedmiotowych lub artystycznych,

h. przynależność do kół zainteresowań.

9. Uczeń z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim

- zmniejszanie ilości, stopnia trudności i obszerności zadań,
- dostosowanie tempa pracy do możliwości percepcyjnych ucznia,
- zapewnienie uczniowi odpowiedniego miejsca w klasie – bliżej tablicy,
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie,
- wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury,
- wprowadzanie dodatkowych środków dydaktycznych np. ilustracje,
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego, konkretów,
- formułowanie pytań w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady,
- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień, na bieżąco kontrolować pracę,
- zajęcia w ramach zespołu dydaktyczno – wyrównawczego, gdzie oprócz wyjaśniania bieżących zagadnień programowych usprawniać funkcje poznawcze (procesy intelektualne i percepcyjne),
- należy zezwolić na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach,
- dyktanda przeprowadzać indywidualnie w wolniejszym tempie, gdyż dzieci te często nie nadążają za klasą,
- potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń na opanowanie materiału,
- chwalić za postępy,
- stosować metody ułatwiające opanowanie materiału.

X. Dostępność Przedmiotowego Systemu Oceniania Edukacji Wczesnoszkolnej

Przedmiotowy System Oceniania w Edukacji Wczesnoszkolnej jest dostępny dla uczniów, rodziców/prawnych opiekunów u dyrektora szkoły, wychowawców klas, a także na stronie internetowej szkoły.

zał. 1

Karta bieżącego zachowania ucznia klas 1-3 – luty 2020 r.

03.02.- 07.02.		10.02.- 14.02.	
Pon.		Pon.	
Wt.		Wt.	
Śr.		Śr.	
Czw.		Czw.	
Pt.		Pt.	
<i>Podpis rodzica</i>		<i>Podpis rodzica</i>	
17.02.- 21.02.		24.02.- 28.02.	
Pon.		Pon.	
Wt.		Wt.	
Śr.		Śr.	
Czw.		Czw.	
Pt.		Pt.	
<i>Podpis rodzica</i>		<i>Podpis rodzica</i>	